

Cavalier King Charles Spaniel a King Charles Spaniel

Podle FCI (mezinárodní kynologická organizace) jsou to dvě samostatná plemena, ale jejich osudy se v historické Anglii tak proplétaly, že není možné mluvit o jednom a nezmínit se o druhém.

Ještě dnes můžeme ve světových galeriích obdivovat obrazy mistrů Van Dicka, Tiziana, Veronesa, či Giotta, v jejichž kompozici je naaranžován malý psík s hedvábnou srstí – španěl krále Karla. Kronikáři z počátku 17.století se zmiňovali o malých psících, kvůli kterým král Karel I. zanedbával své státnické povinnosti a kteří měli povolený vstup do všech soukromých i veřejných budov v celém království. Pokud se král rozhodl

věnovat štěně španěla některé dvorní dámě, doprovodil svůj dar poznámkou, že psík má lepší původ a cenu než obdarovaná lady. Kromě toho, že svým elegantním zjevem dokresloval nádheru paláců, byl „pes, kterého vytvořil sám král“ používán jako dámský lovecký pes na sluky.

Tehdejší španěl se více podobal dnešnímu kavalírovi – byl větší, s nezkrácenou čenichovou partií, v barvách černo-hnědé, černo-bílo-hnědé a později i v barvě hnědo-bílé a hnědé.

V předminulém století přišli do módy pejsci křehčí stavby těla s kulatou hlavou a velmi krátkým nosem. Taková štěňata se občas vyskytla i ve vrhu španělů. Chovatelé se hbitě přizpůsobili, žádané znaky upevnili a tak se zrodilo zcela nové plemeno, které sice vycházelo z původních psů anglického krále, ale od sportovních psů ze 17.století se velmi lišilo. Již to nebyli pohyb milující aktivní psíci, ale něžné hračky, vhodné na mazlení a hýčkání. Původní lovecký španěl byl zapomenut a nebyl Američana Roswella Eldridge, který se rozhodl starou linii obnovit, asi bychom krásné španěly krále Karla znali pouze z obrazů starých mistrů. Pan Eldridge byl přesvědčen, že se ve vrzích drobných španělů občas objeví štěně s delším nosem a plochou hlavou, které je jako netypické z dalšího chovu vyřazeno. Proto se zachoval pravým americkým způsobem, vyhlásil finanční odměnu tomu, kdo takového „nepovedeného psa, který připomíná španěla z obrazů doby krále Karla“ přivede na slavnou Cruftovu výstavu. Záměr se zdařil a roku 1928 byl vydán standard nového (nebo staronového) plemene. Bylo pojmenováno Cavalier King Charles Spaniel, protože původní název, King Charles Spaniel, byl již „zabrán“ módním hitem z 19.století. A celá historie se opakovala s tím rozdílem, že zůstalo dost chovatelů věrných něžnému kingovi, který dnes existuje vedle sportovního kavalíra, jenž rázem dobyt svět a patří k nejoblíbenějším společenským plemenům v západních zemích.

U nás je to jedno z nepočteněji zastoupených plemen na národních a mezinárodních výstavách.

Dnešní kavalír představuje poměrně vzácnou kombinaci sportovního společenského psa. Zachoval si vyváženou tělesnou stavbu, která mu umožňuje vytrvalý a rychlý pohyb i v členitém terénu. Vyznačuje se tvárnou povahou. Je nekonfliktní, miluje děti i ostatní psy a jiná domácí zvířata. Rychle se naučí čistotě a přizpůsobí se domácímu řádu každé rodiny. Je oddaným společníkem starších lidí, věrným kamarádem dětí i spolehlivým průvodcem na turistických cestách celé rodiny. Miluje vodu, sníh a dlouhé procházky i když se spokojí i s vycházkou do městského parku.

Naproti tomu kingové jsou praví pokojoví mazlíčci, kteří mají rádi klid a pohodu a jsou na procházky méně nároční. Ovšem existují i jedinci, kteří tomuto tvrzení odporují, rádi běhají a jsou to také tělem a duší sportovci.

Kromě příjemné povahy se kavalíři i kingové vyznačují i velmi elegantním exteriérem. Krásná, splývavá srst upoutá svým nápadným zbarvením, graciezní pohyb i roztomilý výraz zaujme i laika.

Všechny přednosti „psů krále Karla“ jsou známy i našim chovatelům, protože tato plemena splňují vše, co si jen můžeme přát od dobrého rodinného psa a tak zastiňují mnohá tradiční plemena. Nejsou tak temperamentní jako teriéři., ani tak svěhlaví jako jezevčáci. Nejsou nároční na údržbu srsti jako pudlové, neloví jako kokři a nejsou ani tak specifického vzhledu jako buldočci. Navíc se většinou mohou pochlubit i pevným zdravím, tak co si můžeme přát víc?

Jsou možné pouze čtyři barevné variety, jiná barevná kombinace je nepřípustná. Všechny barevné varianty mají mít sytý pigment a velké kulaté oči, které jsou výrazným plemenným znakem.

1. BLACK AND TAN – zvaný též King Charles – má sytě černou, kovově lesklou srst s kaštanovým pálením nad očima, na tvářích, nohou a vnitřní straně uší.
2. BLENHEIM – na perlově bílém, čistém základě jsou rovnoměrně rozloženy kaštanově zbarvené plotny. Obě oči i uši jsou zasazeny v kaštanové skvrně. Ideální je skvrnka na temeni, tzv. korunka – spot a čistý, bílý čumáček bez pih.
3. RUBY – jednotně, tmavě mahagonově zbarvený pes, bez bílých znaků.
4. TRICOLOR – zvaný též Princ Charles – černá a bílá je rovnoměrně rozložená tak, že jsou bílé nohy, čumáček a náprsenka. Pokud možno bílá nechybí ani na hřbetě a přerušuje celistvost černé. Kaštanové znaky jsou nad očima, pod ocáskem, na tvářích a vnitřní straně uší. Ideální je bílý čumáček bez pih.

Kontaktní adresy uvedeného chovatelského klubu:

Jednatelka: Ing. Hana Kovaříková, Pod Žvahovem 12, 152 00 Praha 5
Tel.: 602 371 034
e-mail: jednatel@kavalir-king-klub.org

Hlavní poradce chovu: Jiřina Severová, Chroustov 66, 289 02 Kněžice
Tel.+fax: 325 640 067, 603 801 865
e-mail: hlavni.poradce@kavalir-king-klub.org

9. bezplatné vydání – informační leták o klubových plemenech – listopad 2007